

## NEHEMIJA

V. Ezra

### Nehemijina molitva

**1** Riječi Nehemije, sina Hakalijina: Desi se u mjesecu kislevu, dvadesete godine<sup>1</sup>, dok sam bio u utvrđi Šušanu, (2) da dođe Hanani, jedan od braće moje, on i neki ljudi iz Jehude; i ja ih upitah za Jevreje koji bijahu umakli i preživjeli sužanjstvo, i za Jerusalem. (3) Rekoše mi: "Ostatak koji je preživio sužanjstvo ondje je u pokrajini u velikoj nevolji i sramoti; jerusalemski je zid porušen i kapije su mu spaljene."

(4) Kad sam čuo te riječi, sjedoh i zaplakah, i tugovah danima; postio sam i molio se pred Bogom nebeskim. (5) Rekoh: "Preklinjem te, o Jahve, Bože nebeski, Bože veliki i strašni, što čuvaš savez i ljubav za one koji njega vole i njegovih se zapovijedi drže, (6) neka uho tvoje sad bude pažljivo i oči tvoje otvorene, da čuješ molitvu slugu svoga, kojom se ja pred tobom molim sada, danju i noću, za sinove Israilove, slugu tvoje, priznajući grijehe sinova Israilovih koje smo prema tebi zgriješili; zgriješili smo ja i kuća oca moga. (7) Vrlo smo pokvareno prema tebi postupali, i nismo se držali zapovijedi, propisa ni odredaba koje si ti zapovjedio slugi svome Mojsiju. (8) Sjeti se riječi što si ih zapovjedio slugi svome Mojsiju: 'Budete li nevjerni, ja ću vas među narode raspršiti; (9) ali ako mi se vratite i budete se držali zapovijedi mojih i vršili ih, i one od vas koji su raspršeni i u najudaljenijem dijelu nebesa budu, ja ću ih odande sabrati i odvesti ih na mjesto koje sam izabrao da na njemu ime moje prebiva.' (10) Oni su slugu tvoje i narod tvoj, koji si ti izbavio svojom moći velikom i svojom rukom snažnom. (11) O Gospode, preklinjem te, neka uho tvoje bude pažljivo na molitvu slugu tvoga i na molitvu slugu tvojih koji se raduju da ime tvoje štiju; i učini slugu svoga sretnim danas, i podari mu milost pred čovjekom ovim."

A ja bijah kraljev peharnik.

### Uslišenje Nehemijine molitve

**2** Desi se u mjesecu nisanu, dvadesete godine kraljevanja Artašaštova, da pred njim bijaše vino, i ja uzeh to vino te ga dadoh kralju. I ne bijah tužan pred njim prije. (2) Kralj mi reče: "Što ti je lice tužno kad bolestan nisi? To nije ništa drugo do tuga u srcu."

I ja se silno uplaših. (3) Rekoh kralju: "Živio kralj zauvijek! Kako da mi lice ne bude tužno kad grad, mjesto u kojem su grobnice očeva mojih, pust leži, a kapije mu vatra progutala?"

(4) Kralj me tad upita: "Šta bi ti htio?"

A ja se pomolih Bogu nebeskom, (5) i odgovorih kralju: "Ako je kralju drago, i ako je sluga tvoj blagonaklonost kod tebe stekao, pošalji me u Jehudu, u grad u kojem su grobnice očeva mojih, da je obnovim."

(6) Tad me kralj – dok je kraljica kraj njega sjedila – upita: "Koliko će trajati taj put tvoj, i kad ćeš se vratiti?" Tako kralju bi drago da me pošalje, i ja mu rekoh vrijeme određeno.

(7) I još rekoh kralju: "Ako je kralju drago, neka mi se daju pisma za upravitelje s onu stranu Rijeke, kako bi me propuštali sve dok ne stignem u Jehudu, (8) i pismo Asafu, čuvaru šume kraljeve, da mi dadne drvo da napravim grede za kapije na utvrđi koja je kraj hrama, za gradski bedem i za kuću koju ću zaposjesti." I kralj mi to dade, jer dobrostiva ruka Boga moga nada mnom bješe.

(9) Potom dođoh upraviteljima s onu stranu Rijeke te im dadoh pisma kraljeva. A kralj bijaše poslao sa mnom vojne zapovjednike i konjanike. (10) Kad to čuše Horonac Sanbalat i Tobijah, časnici amonski, bi im vrlo mrsko što je neko došao da traži dobro za sinove Israilove.

### Nehemija pregleda jerusalemske zidove

(11) Tako dođoh u Jerusalem i ostadoh ondje tri dana. (12) I ustadoh u noći, ja i nekoliko ljudi sa mnom. Nikom nisam govorio šta mi je Bog mog ulijevao u srce da učinim u Jerusalemu, i nije bilo

<sup>1</sup> Tj. od vladavine perzijskoga kralja Artašašte I.

druge životinje uza me osim one na kojoj sam jahao. (13) Tako noću iziđoh na Dolinska vrata ka Zmajevu vrelu i Kapiji otpadaka, pregledajući zidove jerusalemske koji bijahu porušeni i vrata njegova koja vatra bijaše progutala. (14) Onda prođoh ka Izvorskoj kapiji i Kraljevu jezercetu, ali ne bješe mjesta da prođe životinja poda mnom. (15) Tako se noću uspeh uz tjesnac i pregledah zid. Onda ponovo uđoh na Dolinska vrata i vratih se. (16) Časnici nisu znali kamo ja bijah otišao i šta bijah učinio, niti ja dotad bijah išta rekao Jevrejima, svećenicima, prvacima, časnicima niti drugima koji su radili posao.

(17) Onda im rekoh: "Vidite u kakvoj smo nevolji, da je Jerusalem pust, a kapije mu spaljene. Dajte da opet sagradimo zid jerusalemski, pa više nećemo biti izloženi sramoti." (18) Rekoh im kako je ruka Boga moga prema meni blagonaklona bila i još za riječi koje mi je kralj rekao.

Oni tada rekoše: "Ustanimo i gradimo." Tako se prihvatise toga dobrog posla.

(19) Ali kad za to čuše Horonac Sanbalat i Tobijah, časnik amonski, i Arapin Gešem, narugaše nam se i prezreše nas. "Šta to radite?", govorili su. "Bunite li se protiv kralja!?"

(20) Ali im ja uzvratih i rekoh: "Bog nebeski dat će nam uspjeh; zato ćemo mi, sluge njegove, ustati i graditi; a vi nemate ni udjela, ni prava, ni spomena u Jerusalemu.

### Graditelji zidina jerusalemskih

**3** Tad ustade veliki svećenik Elijašib s braćom svojom svećenicima te sagradi Ovciju kapiju; posvetiše je i postaviše joj vrata. Posvetiše zid do Kule stotine i kule Hananelove. (2) Do njega su gradili Jerihonci, a do njih je gradio Zakur, sin Imrijevi. (3) A Senaanci gradili su Riblju kapiju; položili su joj grede i postavili vrata s prijevornicama i rešetkama. (4) Do njih je popravljao Merimot, sin Urijaha, sina Hakocova. Do njega je popravljao Mešulam, sin Berekije, sina Mešezabelova. A do njega je popravljao Cadok, sin Baanin. (5) Do njih su popravljali Tekoanci, ali prvaci njihovi nisu podupirali posao gospodara svojih.

(6) Jojada, sin Paseahov, i Mešulam, sin Besodejin, popravili su Staru kapiju; položili su joj grede i postavili vrata s prijevornicama i rešetkama. (7) Do njih su, isto tako, popravljali Melatija Gibeonac i Jadon Meronočanin, ljudi iz Gibeona i Micpe, mje-

stâ pod vlašću upravitelja s onu stranu Rijeke<sup>2</sup>. (8) Do njega je popravljao Uziel, sin Harhajin, jedan od zlatara. A do njega je popravljao Hananija, jedan od mirođijara; i oni obnoviše Jerusalem sve do zida Širokoga. (9) Do njih je popravljao Refajah, sin Hurov, upravitelj polovine okruga jerusalemskoga. (10) Do njih je popravljao Jedajah, sin Harumafov, prema kući svojoj. A do njega je popravljao Hatuš, sin Hašabnejin. (11) Malkijah, sin Harimov, i Hašub, sin Pahat-Moabov, popravljali su drugi dio i Kulu peći. (12) Do njega je popravljao Šalum, sin Halohešov, upravitelj polovine okruga jerusalemskoga, on i kćeri njegove.

(13) Hanun i stanovnici Zanoaha popravili su kapiju Dolinsku. Sagradili su je i postavili joj vrata s prijevornicama i rešetkama, i popravili još hiljadu aršina zida, do Kapije otpadaka.

(14) Kapiju otpadaka popravljao je Malkijah, sin Rekabov, upravitelj okruga bethakeremskoga. On ju je sagradio i postavio joj vrata s prijevornicama i rešetkama.

(15) Šalum, sin Kol-Hozehin, upravitelj okruga micpanskoga, popravljao je kapiju Izvorsku. On ju je sagradio, pokrio i postavio joj vrata s prijevornicama i rešetkama, i još je popravio zid kod jezerceta Šelahova u kraljevu vrtu, sve do stepenica što silaze iz grada Davidova. (16) Za njim je popravljao Nehemija, sin Azbukov, upravitelj polovine okruga betsurskoga, sve do mjesta nasuprot grobnicama Davidovim, i sve do umjetnog jezerceta i kuće junaka. (17) Za njim su popravljali levijevci: Rehum, sin Banijev; do njega je popravljao Hašabija, upravitelj polovine okruga keilskoga, za okrug svoj. (18) Za njim su popravljala braća njihova: Bavaj, sin Henadadov, upravitelj druge polovine okruga keilskoga; (19) do njega je Ezer, sin Ješuin, upravitelj micpanski, popravljao drugi dio pred usponom prema oružarnici na Uglu. (20) Za njim je Baruk, sin Zabajev, revno popravljao drugi dio, od Uгла do kućnih vrata velikoga svećenika Elijašiba. (21) Za njim je Meremot, sin Urijaha, sina Hakocova, popravljao drugi dio, od Elijašibovih kućnih vrata pa sve do kraja kuće Elijašibove. (22) Za njim su popravljali svećenici iz okolice. (23) Za njima su Benjamin i Hašub popravljali pred kućom svojom. Za njima je popravljao Azarija, sin Maasejaha, sina Ananijina, pored kuće svoje. (24) Za njim je Binuj, sin Henadadov, popravljao drugi dio, od kuće Aza-

<sup>2</sup> Tj. perzijska pokrajina zapadnog Eufrata.

rijine do Uгла, i sve do kraja. (25) Palal, sin Uzajev, popravljao je ispred Uгла i kule što se uzdiže od gornje kraljevske palače kod dvorišta stražarskoga. Za njim je popravljao Pedajah, sin Parošev. (26) Hramske slugе koje su živjele u Ofelu popravljale su sve do ispred Vodene kapije ka istoku i ispuštenoj kuli. (27) Za njima su Tekoanci popravljali drugi dio ispred velike izdignute kule pa sve do zida Ofelskoga. (28) Iznad Konjske kapije popravljali su svećenici, svaki ispred kuće svoje. (29) Za njima je Cadok, sin Imerov, popravljao ispred kuće svoje. A za njim je popravljao Šemajah, sin Šekanijin, čuvar kapije Istočne. (30) Za njim su Hananija, sin Šelemijin, i Hanun, šesti sin Calafov, popravljali drugi dio. Za njima je ispred stana svoga popravljao Mešulam, sin Berekijin. (31) Za njim je popravljao Malkijah, jedan od zlatara, sve do kuće slugа hramskih i trgovaca, ispred kapije Nadzorne i sve do gornje sobe na uglu. (32) Između gornje sobe na uglu i kapije Ovčije popravljali su zlatari i trgovci.

### Graditelji izvrgnuti poruzi

**4**<sup>3</sup> Desi se, kad Sanbalat ču da popravljamo zid, da se on razbjesni i silno naljuti te počе ismi-javati Jevreje. (2) Govorio je pred braćom svojom i vojskom<sup>4</sup> samarijanskom: "Šta rade ovi jadni Jevreji? Kane li ga obnoviti? Mogu li žrtve prinijeti? Mogu li završiti u jednome danu? Mogu li iz gomila praha oživiti kamenje, i ono spaljeno?"

(3) A Amonac Tobijah, koji bješe kraj njega, reče: "To što oni grade – da se lisica popne na to, srušila bi im kameni zid!"

(4) Čuj, o Bože naš, kako smo prezreni! Vрати porugu njihovu na glave njihove i predaj ih kao plijen u zemlju sužanjstva. (5) Ne pokrивaj im krivnju, i neka grijeh njihov ne bude izbrisan pred tobom, jer vrijeđaju graditelje.

(6) Tako smo mi gradili zid dok nije dostigao pola svoje visine, jer narod je radio svim srcem.

### Osujećena urota protiv graditelja

<sup>5</sup>(7) A kad Sanbalat, Tobijah, Arapi, Amonci i Ašdođani čuše da napreduje popravak zidina jerusalamskih, i da su se počele zatvarati rupe, većma se naljutiše. (8) Svi se zajedno urotiše da dođu i

udare na Jerusalem i nered u njemu naprave. (9) Ali mi se pomolismo Bogu svome, i postavismo zbog njih stražu danju i noću.

(10) A ljudi iz Jehude govoraše: "Snaga izdaje nosače, mnogo je krša, a mi sami nismo kadri obnoviti zid."

(11) Naši neprijatelji govorahu: "Oni neće ni znati ni vidjeti sve dok ne dođemo među njih, dok ih ne pobijemo i ne prekinemo radove."

(12) Kad su Jevreji koji su živjeli kraj njih dolazili i deset nam puta govorili: "Navalit će<sup>6</sup> na nas iz svakog mjesta kojem se okrenete", (13) tad sam ja postavljao ljude u nizinama iza zida, na goletima, i raspoređivao narod po porodicama, s mačevima, kopljima i lukovima.

(14) Kad sam to vidio, ustao sam i progovorio prvacima, časnicima i ostalom narodu: "Ne bojte ih se; sjetite se Gospoda, koji je velik i strašan, i borite se za braću svoju, sinove svoje, kćeri svoje, žene svoje i kuće svoje."

(15) Kad su naši neprijatelji čuli da je to nama znano, i da je Bog osujetio namjeru njihovu, onda se svi mi vratismo zidu, svaki poslu svome. (16) Od tog je dana pola mojih slugu nastavilo s poslom, a pola je njih držalo koplja, štitove, lukove i oklope prsne; a zapovjednici bijahu iza sve kuće Jehudine. (17) Oni koji su zidali zid i oni koji su nosili teret uzimali su tovar jednom rukom, radeći posao, a drugom su držali oružje. (18) A graditelji – svaki je, dok je gradio, nosio mač svoj pripasan uz bok, a trubač je stajao kraj mene. (19) Rekao sam prvacima, časnicima i ostalom narodu: "Posao je velik i zamašan, a mi smo odvojeni na zidu, daleko jedni od drugih. (20) Na kojem god mjestu čujete zvuk trube, ondje se oko nas skupite. Naš će se Bog boriti za nas!"

(21) Tako smo nastavili s radovima, a polovina njih držala je koplja, od zore pa dok se ne bi zvi-jezde pojavile. (22) U to sam vrijeme još rekao narodu: "Neka svako sa slugom svojim prenoći u Jerusalemu, da nam noću posluže kao stražari, a danju kao radnici." (23) Tako niko od nas, ni ja, ni braća moja, ni slugе moje, ni stražari koji su me pratili, ne skide haljine svoje; svako je držao svoje oružje u desnoj ruci i kad bi po vodu išao<sup>7</sup>.

<sup>3</sup> U hebrejskom tekstu 3:33.

<sup>4</sup> Ili *bogatašima*.

<sup>5</sup> U hebrejskom tekstu 4:1.

<sup>6</sup> Tako je u grčkim rukopisima. Hebrejski tekst ne sadrži riječi *navalit će*.

<sup>7</sup> To je vjerovatno značenje. U hebrejskom tekstu stoji: *oružje, voda*.

## Ukinuće lihve

**5** Velika se vika diže među ljudima i ženama njihovim protiv jevrejske braće njihove. (2) Jedni su govorili: "Nas, sinova naših i kćeri naših mnogo je; neka nam se zato dade žito da jedemo i u životu ostanemo."

(3) Drugi su govorili: "Mi zalažemo polja svoja, vinograde svoje i kuće svoje da dobijemo žita, jer glad je."

(4) Drugi su opet govorili: "Uzajmili smo novac za kraljev porez na polja naša i vinograde naše. (5) I naše je tijelo kao tijelo braće naše, naša djeca kao djeca njihova. Ali mi nagonimo sinove svoje i kćeri svoje da budu robovi, a neke su od kćeri naših u ropstvo već natjerane, i mi smo bespomoćni jer polja naša i vinogradi pripadaju drugima."

(6) Tad kad sam čuo viku njihovu i riječi te, vrlo sam se rasrdio. (7) Razmislio sam, i prekorio prvake i glavare rekavši im: "Vi utjerujete lihvarske kamate, svaki od brata svoga!" I sazvaoh sam protiv njih velik zbor. (8) Rekao sam im: "Mi smo, koliko smo mogli, otkupili jevrejsku braću svoju koja su bila prodana narodima; biste li sad vi prodali i braću svoju da bismo ih otkupili mi?" Tad svi šućahu, i nijednu riječ ne mogahu reći. (9) Ja još rekoh: "Nije dobro to što radite; zar ne treba da hodite u strahu od Boga našega, da izbjegnute poniženje drugih naroda, neprijatelja naših? (10) I ja, i braća moja, i sluge moje davali smo im u zajam novca i žita. Molim vas okanimo se ovog lihvarjenja! (11) Molim vas vratite im još danas polja njihova, vinograde njihove, maslinike njihove i kuće njihove, a tako i postotak novca i žita, mlada vina i ulja što ga utjerujete od njih."

(12) Tad oni rekoše: "Vratit ćemo, i nećemo tražiti ništa od njih; uradit ćemo baš onako kako ti kažeš." Ja tad pozvah svećenike i uzeh prisegu od ovih da će uraditi po riječi toj. (13) I istresoh prednji dio haljine svoje i rekoh: "Neka ovako Bog istrese iz kuće njegove i imanja njegova svakog čovjeka koji ne bude ispunio riječ ovu; tako neka on bude istresen i ispražnjen!"

I sav je zbor rekao: "Amen!"; slaveći Jahvu. Onda narod postupi po riječi ovoj.

## Nehemijin primjer

(14) Sve od dana kad sam postavljen da budem upravitelj njihov u zemlji Jehudinoj, od dvadesete do trideset i druge godine kraljevanja Artashaštova, dvanaest godina, ni ja ni braća moja nismo jeli upraviteljske hrane. (15) A prijašnji upravitelji,

oni koji su bili prije mene, ugnjetavali su narod i [svaki dan] uzimali od njega hljeb i vino, povrh četrdeset šekela srebra<sup>8</sup>; čak su i sluge njihove gospodovala narodom. Ali ja tako nisam činio zbog straha od Boga. (16) I još sam se prihvatio posla na ovom zidu; nismo kupili nimalo zemlje, i sve su sluge moje bile ondje okupljene na poslu.

(17) I za mojim je stolom bilo stotinu i pedeset Jevreja i službenika, pored onih koji su nam dolazili iz naroda oko nas. (18) I svakog su se dana za me pripremali jedan vo, šest probranih ovaca i povrh toga perad, a svakih deset dana svakovrsno vino u obilju. I uza sve to nisam tražio hrane upraviteljske, jer je ovome narodu robovanje teško bilo.

(19) Sjeti me se, o Bože moj, po dobru, po svemu što sam za ovaj narod učinio.

## Neprijateljske spletke protiv Nehemije

**6** Kad su Sanbalat, Tobijah, Gešem Arapin i ostali neprijatelji naši obaviješteni da sam ja obnovio zid i da u njemu nije ostalo rupe – u to vrijeme nisam bio postavio vrata na kapijama – (2) tad mi Sanbalat i Gešem poručiče: "Hajde da se sastanemo u Kefirimu<sup>9</sup> u Ononskoj ravnici." A namjeravali su da mi naude.

(3) Zato sam im poslao glasnike s riječima: "U velikom sam poslu i ne mogu doći. Posao bi stao ako bih ga ostavio i dolje k vama došao!"

(4) Četiri su mi puta tako poručivali, i ja sam im jednako odvrtao. (5) Onda mi Sanbalat isto onako posla svoga slugu peti put s otvorenim pismom u ruci. (6) U njemu je pisalo: "Pripovijeda se među narodima a i Gašmu<sup>10</sup> veli da se ti i Jevreji na pobunu spremate; zato ti obnavljaš zid. I, kako kažu, ti ćeš im kralj biti. (7) Ti si i proroke postavio da te proglašavaju u Jerusalemu govoreći: 'Kralj je u Jehudi!' I kralju će se sad reći to, prema vijestima ovim. Zato dođi sad da se posavjetujemo."

(8) Tad sam mu ja odgovorio: "Ne radi se to što ti govoriš, nego ti to izmišljaš iz svoje glave."

(9) Ta svi su nas oni pokušavali uplašiti, misleći: "Ruke će im klonuti od posla, i neće ga završiti." Ali ja sam osnažio ruke svoje.<sup>11</sup>

<sup>8</sup> Ovo još može značiti: četrdeset šekela srebra za hljeb i vino.

<sup>9</sup> Ili: u jednom od sela.

<sup>10</sup> U 6:1 i drugdje – Gešem.

<sup>11</sup> Tako je u grčkim rukopisima. U hebrejskom tekstu stoji *Osnaži ruke moje*.

(10) Kad sam ušao u kuću Šemajaha, sina Delajahova, sina Mehatabelova, koji bijaše zatvoren u kući, on reče: "Hajde da se nađemo u kući Božijoj, u hramu, i hajde da zatvorimo vrata hramska, jer doći će da te ubiju, noću će doći da te ubiju."

(11) Ali ja rekoh: "Zar da čovjek poput mene bježi? I može li neko kao ja ući u hram i ostati u životu? Neću ući!" (12) Tad shvatih da ga sigurno nije poslao Bog, nego je on izrekao proročanstvo protiv mene, jer su ga bili unajmili Tobijah i Sanbalat. (13) Njega su unajmili ne bih li se ja uplašio i onako postupio te zgriješio, pa da me oni na loš glas iznesu i da mi se narugaju. (14) Sjeti se, o Bože moj, Tobijaha i Sanbalata po ovim djelima njihovim, a i proročice Noadije i ostalih proroka što me pokušashe zastrašiti.

### Završetak obnove zidina

(15) Tako je dvadeset i petog mjeseca elula, za pedeset i dva dana, završen zid. (16) Kad su svi naši neprijatelji čuli za to, i svi narodi oko nas to vidjeli<sup>12</sup>, izgubili su pouzdanje u sebe, jer su shvatili da je to djelo učinjeno uz pomoć Boga našega. (17) Tih su dana i mnoga pisma od Jehudinih prvaka išla Tobijahu, i Tobijahova pisma k njima dolazila. (18) Mnogi su u Jehudi bili vezani za nj prisegom, jer je on bio zet Šekanije, sina Arahova, a njegov sin Jehohanan bijaše se oženio kćerju Mešulama, sina Berekijina. (19) Oni su i preda mnom kazivali o njegovim dobrim djelima, a njemu prenosili moje riječi. A Tobijah je slao pisma da me zastraši.

### Popis prvih povratnika

**7** Kad zid bi obnovljen i ja namjestih vrata, a vratari i pjevači i levijevci bijahu postavljeni, (2) tad ja povjerih upravu nad Jerusalemom svome bratu Hananiju i Hananiji, zapovjedniku tvrđave, jer on bijaše čovjek povjerljiv i bojaše se Boga više nego mnogi. (3) Tad im rekoh: "Ne dajte da se kapije jerusalemske otvaraju dok sunce ne ugrije, i dok oni budu čuvali stražu, neka zatvore vrata i zamandale ih. A postavite stražare i od stanovnika Jerusalema, svakog na mjesto njegovo, i svakog ispred kuće njegove." (4) A grad je bio velik i prostran, ali je u njemu bilo malo naroda i kuće ne bjehu sagrađene.

(5) Onda mi Bog moj usadi u srce da okupim pr-vake, časnike i narod da se upišu po rodovima. Tad nađoh rodoslovnu knjigu onih koji se prvi vratise, i u njoj nađoh da piše:

(6) Ovo su ljudi iz pokrajine koji su došli iz prognaničkog sužanjstva, koje je babilonski kralj Nabukodonosor bio odveo, i koji su se vratili u Jerusalem i Jehudu, svaki u grad svoj, (7) koji su došli sa Zerubabelom, Ješuo, Nehemijom, Azarijom, Raamijom, Nahamanijem, Mordokajem, Bilšanom, Misperetom, Bigvajem, Nehumom i Baanom.

Popis ljudi Israilova naroda: (8) sinova Paroševih, dvije hiljade stotinu sedamdeset i dva; (9) sinova Šefatijinih, tri stotine sedamdeset i dva; (10) sinova Arahovih, šest stotina pedeset i dva; (11) sinova Pahat-Moabovih od sinova Ješue i Joaba, dvije hiljade osam stotina i osamnaest; (12) sinova Elamovih, hiljadu dvije stotine pedeset i četiri; (13) sinova Zatuovih, osam stotina četrdeset i pet; (14) sinova Zakajevih, sedam stotina i šezdeset; (15) sinova Binujevih, šest stotina četrdeset i osam; (16) sinova Bebajevih, šest stotina dvadeset i osam; (17) sinova Azgadovih, dvije hiljade tri stotine dvadeset i dva; (18) sinova Adonikamovih, šest stotina šezdeset i sedam; (19) sinova Bigvajevih, dvije hiljade šezdeset i sedam; (20) sinova Adinovih, šest stotina pedeset i pet; (21) sinova Aterovih od Hezekije, devedeset i osam; (22) sinova Hašumovih, tri stotine dvadeset i osam; (23) sinova Bezajevih, tri stotine dvadeset i četiri; (24) sinova Harifovih, stotinu i dvanaest; (25) sinova Gibeonovih, devedeset i pet; (26) ljudi iz Betlehema i Netofe, stotinu osamdeset i osam; (27) ljudi iz Anatota, stotinu dvadeset i osam; (28) ljudi iz Bet-Azmaveta, četrdeset i dva; (29) ljudi iz Kirjat-Jearima, Kefire i Beerota, sedam stotina četrdeset i tri; (30) ljudi iz Rame i Gebe, šest stotina dvadeset i jedan; (31) ljudi iz Mikmasa, stotinu dvadeset i dva; (32) ljudi iz Betela i Aja, stotinu dvadeset i tri; (33) ljudi iz onog drugog Neba, pedeset i dva; (34) ljudi iz drugog Elama, hiljadu dvije stotine pedeset i četiri; (35) ljudi iz Harima, tri stotine i dvadeset; (36) ljudi iz Jerihona, tri stotine četrdeset i pet; (37) ljudi iz Loda, Hadida i Ona, sedam stotina dvadeset i jedan; (38) ljudi iz Senae, tri hiljade devet stotina i trideset.

(39) Svećenika: sinova Jedajahovih iz kuće Ješui, devet stotina sedamdeset i tri; (40) sinova Imero-

<sup>12</sup> Ovo može značiti još i: *I svi narodi oko nas se uplašili.*

vih, hiljadu pedeset i dva; (41) sinova Pašurovih, hiljadu dvije stotine četrdeset i sedam; (42) sinova Harimovih, hiljadu sedamnaest.

(43) Levijevaca: sinova Ješuinih, od Kadmijela, od sinova Hodavijinih, sedamdeset i četiri.

(44) Pjevača: sinova Asafovih, stotinu četrdeset i osam.

(45) Hramskih vratara: sinova Šalumovih, sinova Aterovih, sinova Talmonovih, sinova Akubovih, sinova Hatitinih i sinova Šobajevih, stotinu trideset i osam.

(46) Hramske slugе: sinovi Cihini, sinovi Hasufini, sinovi Tabaotovi, (47) sinovi Kerosovi, sinovi Sijini, sinovi Padonovi, (48) sinovi Lebanini, sinovi Hagabini, sinovi Šalmajevi, (49) sinovi Hananovi, sinovi Gidelovi, sinovi Gaharovi, (50) sinovi Rejahovi, sinovi Recinovi, sinovi Nekodini, (51) sinovi Gazamovi, sinovi Uzini, sinovi Paseahovi, (52) sinovi Besajevi, sinovi Meunimovi, sinovi Nefušesimovi, (53) sinovi Bakbukovi, sinovi Hakufini, sinovi Harhurovi, (54) sinovi Baclitovi, sinovi Mehidini, sinovi Haršini, (55) sinovi Barkosovi, sinovi Siserini, sinovi Temahovi, (56) sinovi Necijahovi i sinovi Hatifini.

(57) Sinovi slugа Solomonovih: sinovi Sotajevi, sinovi Soferetovi, sinovi Peridini, (58) sinovi Jaalini, sinovi Darkonovi, sinovi Gidelovi, (59) sinovi Šefatijini, sinovi Hatilovi, sinovi Pokeret-Hacebajimovi, sinovi Amonovi.

(60) Svih hramskih slugа i sinova slugа Solomonovih bilo je tri stotine devedeset i dva.

(61) Ovi su došli iz Tel-Melaha, Tel-Harše, Keruba, Adona i Imera, ali nisu mogli dokazati da njihove porodice i potomci potječu od Israila: (62) sinovi Delajahovi, sinovi Tobijahovi i sinovi Nekodini, njih šest stotina četrdeset i dva. (63) Od svećenika: sinovi Hobajahovi, sinovi Hakocovi, sinovi Barzilaja, koji se oženio kćerju Barzilaja iz Gileada i prozvao se njihovim imenom. (64) Ovi su tražili svoj pradjedovski popis, ali ga nisu mogli naći; zato su smatrani nečistima i bili isključeni iz svećenstva. (65) Namjesnik im je zabranio da jedu od svetinja sve dok se ne pojavi svećenik s Urimom i Tumiom.

### Zbir ljudi, blaga i darova

(66) Sav je zbor brojio četrdeset i dvije hiljade tri stotine i šezdeset osoba, (67) povrh njihovih slugа i sluškinja, kojih je bilo sedam hiljada tri stotine

trideset i sedam; a imali su i dvije stotine četrdeset i pet pjevača i pjevačica. (68) Imali su sedam stotina trideset i šest konja, dvije stotine četrdeset i pet mazgi<sup>13</sup>, (69) četiri stotine trideset i pet deva, šest hiljada sedam stotina i dvadeset magaraca.

(70) Neki od glavara porodičnih pridonijše radu. Namjesnik<sup>14</sup> dade u riznicu hiljadu drahmi zlata<sup>15</sup>, pedeset zdjela, pet stotina i trideset svećeničkih haljina. (71) Neki od glavara porodičnih dade u riznicu dvadeset hiljada drahmi zlata te dvije hiljade i dvije stotine mina srebra<sup>16</sup>. (72) A onog što je ostali narod dao bilo je: dvadeset hiljada drahmi zlata<sup>17</sup>, dvije hiljade mina srebra<sup>18</sup> i šezdeset i sedam svećeničkih haljina.

(73) Svećenici, levijevci, vratari, pjevači, neki iz naroda, hramske slugе i sav Israil naseliše se po gradovima svojim.

### Ezra čita zakon

A kad nastupi sedmi mjesec, sinovi Israilovi već bijahu u gradovima svojim.

**8** I sav se narod kao jedan okupi na trgu pred Vodonom kapijom pa reče pismoznancu Ezri da donese knjigu Mojsijeva zakona što ga je Jahve zapovjedio Israilu. (2) Tako svećenik Ezra prvoga dana sedmoga mjeseca donese zakon pred zbor ljudi, žena i sve djece koja su ga mogla razumjeti. (3) Čitao je iz nje na trgu ispred Vodene kapije od ranoga jutra do podneva pred ljudima i ženama, onima koji su mogli razumjeti; i sav je narod pomno slušao knjigu zakona. (4) Pismoznancu Ezra stajao je na drvenoj govornici što su je bili načinili za tu svrhu. A kraj njega stajali su Matitija, Šema, Anajah, Urijah, Hilkijah i Maasejah, s njegove desne strane, i Pedajah, Mišael, Malkijah, Hašum, Hašbadanah, Zekarija i Mešulam, s njegove lijeve strane. (5) Ezra otvori knjigu na oči sveg naroda, jer stajaše iznad sveg naroda; a kad je otvori, sav narod ustade. (6) Potom Ezra blagoslovi Jahvu,

<sup>13</sup> Riječi *Imali su sedam stotina trideset i šest konja, dvije stotine četrdeset i pet mazgi* nema u hebrejskom tekstu; preuzeto iz Ezra 2:66.

<sup>14</sup> Hebrejski tekst se ovdje koristi perzijskom riječju (vladarska titula *tiršata*).

<sup>15</sup> To je oko 8,5 kg.

<sup>16</sup> To je oko 1,3 tone.

<sup>17</sup> To je oko 170 kg.

<sup>18</sup> To je 1,15 tona.

velikoga Boga. I sav narod dižući ruke uzvratil: "Amen, amen!" Potom se pokloniše i padoše ničice, licem do zemlje, pred Jahvom. (7) Isto su tako Ješua, Bani, Šerebija, Jamin, Akub, Šabetaj, Hodijah, Maasejah, Kelita, Azarija, Jozabad, Hanan, Pelajah i levijevci tumačili zakon narodu, dok je narod stajao na svome mjestu.<sup>19</sup> (8) Oni su čitali iz knjige, iz zakona Božijega, tumačeći ga, da razumiju ono što se čita.

### Posvećeni dan

(9) Potom namjesnik Nehemija i Ezra, svećenik i pismoznanc, i levijevci koji su poučavali narod rekoše svemu narodu: "Ovaj dan posvećen je Jahvi, Bogu vašem; ne tugujte i ne plačite." A sav je narod plakao dok je slušao riječi Zakona.

(10) Onda im Nehemija reče: "Idite, jedite masno, pijte slatko i pošaljite obroke onome koji nema ništa zgotovljeno; jer ovaj je dan posvećen našem Gospodu. Ne žalostite se, jer radost Jahvina vaša je snaga."

(11) I levijevci smirivahu narod govoreći: "Umirite se, jer ovaj je dan svet; ne žalostite se." (12) Sav narod ode da jede, da pije, da pošalje obroke i da proslavi veliku svetkovinu, jer je shvatio riječi koje su mu obznanjene.

### Obnova Blagdane koliba

(13) Potom se drugoga dana glave porodica sveg naroda, svećenici i levijevci sabraše oko pismoznanca Ezre da proniknu u riječi zakona. (14) Nađoše zapisano u zakonu kako je Jahve zapovjedio po Mojsiju da sinovi Israilovi za blagdane sedmoga mjeseca stanuju u kolibama. (15) Tako to oni proglašiše i pronesoše proglas po svim gradovima svojim i Jerusalemu govoreći: "Idite u brda i donesite maslinova granja i granja divlje masline, mrčina granja, palmina granja i granja ostaloga lisnatog drveća, da se naprave kolibe, kako je zapisano." (16) Tako narod iziđe i donese granja pa napravi sebi kolibe, svaka na krovu svome, i u dvorištima svojim, i dvorištima kuće Božije, i na trgu kod Vodene kapije i na trgu kod kapije Efrajimove. (17) Sav zbor onih koji su se vratili iz sužanjstva napravio je kolibe i stanovao u njima. Sinovi Israilovi ne bijahu tako činili još od dana Ješue, sina Nunova,

pa do tog dana. I bilo je veliko veselje. (18) Ezra je čitao iz knjige zakona Božijega svakog dana, od prvoga do posljednjeg dana. I sedam su dana svetkovali blagdan, a osmog je dana, prema propisu, bio svečani zbor.

### Narod ispovijeda grijeh

**9** A dvadeset i četvrtoga dana toga mjeseca sabraše se sinovi Israilovi na post, u kostrijeti i prekriveni prašinom. (2) Potomci Israilovi bijahu se odvojili od svih tuđinaca; stajali su i ispovijedali svoje grijeh i nedjela očeva svojih. (3) Dok su stajali na mjestu svome, čitali su iz knjige zakona Jahve, Boga svoga, četvrtinu dana, a drugu su se četvrtinu ispovijedali i klanjali se Jahvi, Bogu svome. (4) A na levijevskoj govornici stajali su Ješua, Bani, Kadmijel, Šebanija, Buni, Šerebija, Bani i Kenani, glasno vapeći Jahvi, Bogu svome.

(5) Tad levijevci Ješua, Kadmijel, Bani, Hašabneja, Šerebija, Hodijah, Šebanija i Petahija rekoše: "Ustanite, blagosiljajte Jahvu, Boga svoga, zasnagda! O neka je blagoslovljeno ime tvoje slavno,

i uzdignuto iznad svakog blagoslova i hvale!

(6) Ti si sam Jahve.

Ti si stvorio nebesa, nebesa nad nebesima, sa svom vojskom njihovom, zemlju i sve što je na njoj, mora i sve što je u njima.

Ti daješ život svima njima i pred tobom se vojska nebeska klanja.

(7) Ti si Jahve, Bog, koji je Abrama odabrao i iz Ura ga kaldejskoga izveo, i ime mu Abraham dao.

(8) Vidio si da je njegovo srce tebi vjerno, i s njim si savez sklopio da ćeš mu dati zemlju kanaansku, hititsku i amorejsku,

perižansku, jebusejsku i girgašansku – da ćeš je njegovim potomcima dati.

I ti si ispunio obećanje svoje, jer ti si pravedan.

(9) Vidio si muku naših očeva u Egiptu, i čuo si njihov vapaj kraj Trstenog mora.

(10) Onda si ispunio znamenja i čuda protiv faraona,

protiv sluga njegovih i sveg naroda zemlje njegove; jer si ti znao da oni osorno postupaju prema njima, i stekao si sebi ime, onako kako je i danas.

(11) Razdvoji si more pred njima,

<sup>19</sup> U to doba jevreji su slabo razumijevali hebrejski, jer su govorili aramejski, tako da bi Ezra čitao odjeljak po odjeljak Tore, a onda bi zastajao i čekao da to neko prevede na aramejski.

pa su usred mora po suhome tlu prošli, a njihove si gonitelje u dubine zavitlao, kao kamen u vode silovite.

(12) I vodio si ih stupom od oblaka danju, a stupom od vatre noću, da bi im osvjetlio put kojim im je valjalo ići.

(13) Onda si na Sinajsku goru sišao, i s neba im govorio; ti si im dao naredbe pravedne i zakone istinske, dobre odredbe i zapovijedi.

(14) Tako si im obznanio subotu svoju svetu, i propisao si im zapovijedi, odredbe i zakone, preko sluge svoga Mojsija.

(15) Ti si ih opskrbljivao hljebom s neba kad su gladni bili,

ti si im izveo vodu iz stijene kad su žedni bili, i ti si im rekao da uđu i zaposjednu zemlju za koju si se zakleo da ćeš im je dati.

(16) Ali su oni, očevi naši, osorno postupali; postali su tvrdoglavi i nisu htjeli slušati zapovijedi tvoje.

(17) Odbijali su poslušati, i nisu se sjećali čudesa tvojih što si ih među njima učinio;

tako su postali tvrdoglavi i postavili su vođu da se vrate u ropstvo svoje, u Egipat.

Ali ti si Bog praštanja, milostiv i samilostan, na gnjev spor i blagosti pun, i ti ih napustio nisi.

(18) Pa i kad su načinili sebi tele od rastopljene kovine i rekli: 'Ovo je bog tvoj

koji te izveo iz Egipta', i kad su grdno hulili,

(19) ti ih, iz velike samilosti svoje, nisi u pustinji ostavio; stup od oblaka nije ih danju napuštao, da bi ih putem njihovim vodio, niti stup od vatre noću,

da bi im osvjetljivao put kojim im je ići valjalo.

(20) Ti si dao svoga dobroga duha da ih uputiš, svoje mane ustima njihovim nisi uskraćivao, i kad su žedni bili, vode si im davao.

(21) Uistinu, ti si im četrdeset godina davao opskrbu u pustinji, i ništa im nije manjkalo; odjeća im se nije derala niti su im stopala otjecala.

(22) Ti si im još i kraljevstva i narode dao, i dodijelio ih njima kao međe.

Oni su zaposjeli zemlju Sihona, kralja hešbonskoga, i zemlju Oga, kralja bašanskoga.

(23) Učinio si da njihovih sinova ima kao zvijezda na nebu,

i doveo si ih u zemlju

za koju si rekao očevima njihovim da u nju uđu i zaposjednu je.

(24) Tako su njihovi sinovi ušli i zaposjeli zemlju. I ti si pred njima podjarmio stanovnike zemlje te – Kanaance,

i predao ih njima u ruke, zajedno s kraljevima njihovim i narodima zemlje te, da rade s njima što im je volja.

(25) Oni su osvojili gradove uvrđene i zemlju plodnu.

Oni su zaposjeli kuće pune svakog dobra, izdubljene čatrnje, vinograde, maslinike, vočke u izobilju.

Tako su jeli, sitali se i debljali, i uživali su u tvojoj velikoj dobroti.

(26) Ali postadoše neposlušni i pobuniše se protiv tebe,

i tvoj zakon za leđa baciše,

ubijali su proroke tvoje koji su ih napućivali da se tebi vrate,

i grdno su hulili.

(27) Zato si ih ti izručio u ruke tlačiteljima njihovim, koji su ih tlačili,

ali kad su ti zavapili u vrijeme nevolje svoje,

ti si čuo s neba, i u velikoj samilosti svojoj dao im izbavitelje koji su ih izbavili iz ruku tlačitelja njihovih.

(28) Ali čim su stekli mir, opet su činili zlo pred tobom;

zato si ih ti prepustio u ruke neprijateljima njihovim, pa su oni nad njima zavladao.

Kad su ti opet zavapili, ti si čuo s neba,

i mnogo si ih puta spasio u samilosti svojoj,

(29) i napućivao si ih da se vrate zakonu tvome.

Ali oni su osorno postupali i nisu slušali zapovijedi tvoje, nego su griješili protiv odredaba tvojih, po kojima će čovjek živjeti ako ih vršio bude.

A oni su ti tvrdoglavo okrenuli leđa i postali tvrdokorni, i nisu htjeli poslušati.

(30) A ti si ih mnogo godina podnosio,

i napućivao ih Duhom svojim preko proroka svojih, ali oni nisu htjeli slušati.

Zato si ih ti narodima tih zemalja u ruke predao.

(31) Ali u svojoj velikoj samilosti ti ih nisi dokrajčio niti napustio,



jer ti si milostiv i samilostan Bog.

(32) I zato, Bože naš, veliki, silni i Bože strašni, koji čuvaš savez i blagost,

ne dopusti da pred tobom bude neznatna sva ova tegoba

koja je snašla nas, kraljeve naše, prvake naše, svećenike naše, očeve naše i sav narod tvoj, od dana asirskih kraljeva pa do dana današnjega.

(33) Ti si pravedan u svemu što nas je snašlo,

jer si ti pošteno postupao, a mi smo postupali krivo.

(34) Kraljevi naši, vođe naše, svećenici naši i očevi naši nisu se držali Zakona tvoga

i nisu se osvrtni na zapovijedi tvoje i opomene tvoje kojima si ih opominjao.

(35) U kraljevstvu svome,

u velikoj dobroti tvojoj koju si im podario,

u prostranoj i plodnoj zemlji koju si im dao,

oni nisu tebi služili niti su se svojih zlodjela okanjivali.

(36) Evo, danas smo mi robovi,

a zemlja što si je dao očevima našim da jedu od plodova i dobara njezinih –

evo, u njoj smo robovi.

(37) Njezin obilan prinos ide kraljevima

koje si postavio nad nas zbog grijeha naših;

oni gospodare i nad našim tijelima

i nad stokom našom, kako im je volja,

pa smo u velikoj nevolji.

<sup>20</sup>(38) I zbog svega toga,

dajemo pismenu prisegu;

a na zapečaćenoj su ispravi imena vođa naših, levijevaca naših i svećenika naših.”

## Potpisnici prisega

**10** A na zapečaćenoj ispravi stajala su imena: namjesnik Nehemija, sin Hakalijin, i Cidkijah, (2) Serajah, Azarija, Jeremija, (3) Pašur, Amarija, Malkijah, (4) Hatuš, Šebanija, Maluk, (5) Harim, Meremot, Obadija, (6) Daniel, Gineton, Baruk, (7) Mešulam, Abijah, Mijamin, (8) Maazija, Bilgaj, Šemajah. To su bili svećenici.

(9) I levijevci: Ješua, sin Azanijin, Binuj od sinova Henadadovih, Kadmiel, (10) i njihova braća Šebanija, Hodijah, Kelita, Pelajah, Hanan, (11) Mika, Rehob, Hašabija, (12) Zakur, Šerebija, Šebanija, (13) Hodijah, Bani, Beninu.

(14) Narodni poglavari: Paroš, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani, (15) Buni, Azgad, Bebjaj, (16) Adonija, Bigvaj, Adin, (17) Ater, Hezekija, Azur, (18) Hodijah, Hašum, Bezaj, (19) Harif, Anatot, Nebaj, (20) Magpijaš, Mešulam, Hezir, (21) Mešezabel, Cadok, Jada, (22) Pelatija, Hanan, Anajah, (23) Hošea, Hananija, Hašub, (24) Haloheš, Pilha, Šobek, (25) Rehum, Hašabnah, Maasejah, (26) Ahijah, Hanan, Anan, (27) Maluk, Harim, Baana.

(28) A ostali narod, svećenici, levijevci, vratari, pjevači, hramske sluge i svi oni koji su se odvojili od naroda zemaljskih zarad zakona Božijega, žene njihove, sinovi i kćeri njihove, svi oni koji su bili kadri razumjeti, (29) priključili su se braći svojoj, prvacima svojim, zazivajući prokletstvo na sebe i prisežući da će hoditi po zakonu Božijem, koji je dat po Mojsiju, slugi Božijem, i da će čuvati i vršiti sve zapovijedi Jahve, Gospoda našega, i propise njegove i odredbe; (30) i da mi nećemo davati kćeri svojih narodima zemaljskim niti ćemo uzimati njihovih kćeri sinovima svojim. (31) A narodi zemaljski koji u subotu donose na prodaju robu ili kakvo žito – mi od njih u subotu ili u drugi sveti dan nećemo kupovati; i svake sedme godine mi ćemo dizati ruke od obrađivanja zemlje i utjerivanja svakoga duga.

(32) Mi smo još uzeli sebi u obavezu da ćemo svake godine prinositi jednu trećinu šekela<sup>21</sup> za službu u kući Boga svoga: (33) za posvećeni hljeb, za trajne žitne žrtve, za trajne žrtve paljenice, subote, mladake, za blagdane, za stvari posvećene i za žrtve okajnice, da se učini okajanje za Israila, i za sav posao u kući Boga našega.

(34) Mi smo i među svećenicima, levijevcima i narodom bacali žrjeb za prinos drva, da ih donesu u kuću Boga našega, po porodicama našim, u određena vremena svake godine, da se lože na žrtveniku Jahve, Boga našega, kako je zapisano u zakonu; (35) i da svake godine u kuću Jahvinu donesu prvine sa zemlje svoje i prvine od sveg voća s drveta svakog, (36) i da dovedu u kuću Boga našega prvjence naše i prvinu od stoke naše, prvinu od krda naših i prvinu od stada naših, kako je to zapisano u zakonu, svećenicima koji služe u kući Boga našega. (37) I mi ćemo prvinu od svojih navči, svojih prinosa, plodova s drveta svakog, mlada vina i ulja nositi svećenicima u odaje kuće Boga našega, a desetinu sa zemlje svoje levijevcima, jer

<sup>20</sup> U hebrejskom tekstu 10:1.

<sup>21</sup> To je četiri grama.

levijevci su ti koji uzimaju desetine u svim gradovima u kojima mi radimo. (38) Neka svećenik, sin Aronov, bude uz levijevce kad levijevci budu primali desetine, a neka levijevci donose desetinu od tih desetina u kuću Boga našega, u odaje spremišne. (39) Neka sinovi Israilovi i sinovi Levijevi donose u spremišta prinos od žita, mlada vina i ulja; ondje se nalaze posude svetišta, svećenici koji služe, vratari i pjevači. Tako nećemo zapustiti kuću Boga svoga.

### Naseljavanje Jevreja; pokrajinski glavari

**11** I nastaniše se narodni poglavari u Jerusalemu, a ostali narod bacaše žrijebove da izvede jednog od deset da živi u Jerusalemu, svetome gradu, a preostalih devet imalo je ostati u gradovima svojim. (2) I narod je blagoslovio sve ljude koji su se dragovoljno javili da žive u Jerusalemu.

(3) Evo pokrajinskih glavara koji su živjeli u Jerusalemu; a po gradovima Jehudinim svako je živio na posjedu svome u gradovima svojim – neki Israilci, svećenici, hramske sluge i potomci Solomonovih sluga. (4) Neki od sinova Jehudinih i neki od sinova Benjaminovih živjeli su u Jerusalemu. Od sinova Jehudinih: Atajah, sin Uzijaha, sina Zekarijina, sina Amarijina, sina Šefatijina, sina Mahalalelova, od sinova Percovih; (5) i Maasejah, sin Baruka, sina Kol-Hozeha, sina Hazajaha, sina Adajaha, sina Jojariba, sina Zekarije, sina Šelahova. (6) Svih sinova Percovih, ljudi sposobnih, koji su živjeli u Jerusalemu, bilo je četiri stotine šezdeset i osam.

(7) A evo sinova Benjaminovih: Salu, sin Mešulama, sina Joeda, sina Pedajaha, sina Kolajaha, sina Maasejaha, sina Itiela, sina Ješajahova; (8) i za njim Gabaj i Salaj, njih devet stotina dvadeset i osam. (9) Joel, sin Zikrije, bio je njihov nadglednik, a Jehuda, sin Hasenuahov, bio je drugi nad gradom. (10) Od svećenika: Jedajah, sin Jojariba, Jakin, (11) Serajah, sin Hilkijaha, sina Mešulama, sina Cadoka, sina Merajota, sina Ahituba, poglavar kuće Božije, (12) i braća njihova koja su vršila službu hramsku, njih osam stotina dvadeset i dva; i Adajah, sin Jerohama, sina Pelaije, sina Amcija, sina Zekarije, sina Pašhura, sina Malkijahova, (13) i rođaci njegovi, glavari porodica, njih dvije stotine četrdeset i dva; i Amašsaj, sin Azarela, sina Ahzaja, sina Mešilemota, sina Imerova, (14) i braća njihova, ratnici hrabri, njih stotinu dvadeset i osam. A njihov nadglednik bio je Zabdiel, sin Hagedolimov.

(15) A od levijevaca: Šemajah, sin Hašuba, sina Azrikama, sina Hašabije, sina Bunijeve; (16) i Šabetaj i Jozabad, od levijevskih poglavara, koji su upravljali vanjskim poslovima kuće Božije; (17) i Matanija, sin Mike, sina Zabdija, sina Asafova, koji je predvodio kad se započinjala zahvala u molitvi, i Babbukija, drugi među braćom svojom; i Abda, sin Šamue, sina Galala, sina Jedutunova. (18) Svih je levijevaca u svetome gradu bilo dvije stotine osamdeset i četiri.

(19) I vratari: Akub, Talmon i braća njihova koja su čuvala stražu na kapijama, njih stotinu sedamdeset i dva.

(20) Ostalih je Israilaca, svećenika i levijevaca bilo po svim gradovima Jehudinim, i svako je bio na baštini svojoj. (21) Hramske sluge živjele su u Ofelu, a nad njima su bili Ciha i Gišpa.

(22) A levijevski nadglednik u Jerusalemu bio je Uzi, sin Banija, sina Hašabije, sina Matanije, sina Mike, od sinova Asafovih, koji su bili pjevači u službi u kući Božijoj. (23) Za njih je bila izdana kraljeva zapovijed i čvrsta uredba da svakodnevno budu predvodnici pjesama.

(24) Petahija, sin Mešežabelov, od sinova Zeraha, sina Jehudina, bio je kraljev zastupnik u svim poslovima s narodom.

(25) A u selima s poljima njihovim – neki od sinova Jehudinih živjeli su u Kirjat-Arbi i naseljima njezinim, u Dibonu i naseljima njegovim, i u Jekabceelu i selima njegovim, (26) i u Jesui, u Moladi i Bet-Peletu; (27) i u Hazar-Šualu, u Beeršebi i naseljima njezinim, (28) i u Ciklagu, u Mekoni i naseljima njezinim, (29) i u En-Rimonu, u Cori i u Jarmutu, (30) Zanoahu, Adulamu i selima njihovim, Lakišu i poljima njegovim, Azeki i naseljima njezinim. Tako su se utaborili od Beeršebe pa sve do doline Hinomske. (31) Benjaminovi su sinovi još živjeli od Gebe pa nadalje, u Mikmasu i Aji, u Betelu i naseljima njegovim, (32) u Anatotu, Nobu, Ananiji, (33) Hazoru, Rami, Gitajimu, (34) Hadidu, Zeboimu, Nabalatu, (35) Lodu i Ononu, dolini zanatlija. (36) Neki od levijevskih redova u Jehudi pripadali su Benjaminu.

### Svećenici i levijevci, povratnici iz progonstva

**12** A ovo su svećenici i levijevci koji su došli sa Zerubabelom, sinom Šealtielovim, i Ješuom: Serajah, Jeremija, Ezra, (2) Amarija, Maluk,

Hatuš, (3) Šekanija, Rehum, Meremot, (4) Ido, Gineton, Abija, (5) Mijamin, Maadija, Bilgah, (6) Šemajah, Jojarib, Jedajah, (7) Salu, Amok, Hilkijah i Jedajah. To su bili svećenički glavari i braća njihova za Ješuinih dana.

(8) Levijevci: Ješua, Binuj, Kadmiel, Šerebija, Jehuda i Matanija, koji je bio odgovoran za hvalospjeve, on i braća njegova. (9) A Bakkukija i Uni, braća njihova, stajali su nasuprot njima u redovima službeničkim. (10) Ješua rodi Jojakima, a Jojakim rodi Elijašiba, a Elijašib rodi Jojadu, (11) a Jojada rodi Jonatana, a Jonatan rodi Jaduu.

(12) A u danima Jojakimovim svećenici, glavari porodica, bijahu: Serajahove – Merajah; Jeremijine – Hananija; (13) Ezrine – Mešulam; Amarijine – Jehohanana; (14) Malukove – Jonatan; Šebanijine – Jozef; (15) Harimove – Adna; Merajotove – Helkaj; (16) Idine – Zekarija; Ginetonove – Mešulam; (17) Abijine – Zikri; Minjamine – ...<sup>22</sup>; Moadijine – Piltaj; (18) Bilgahove – Šamua; Šemajahove – Jehonatan; (19) Joaribove – Matenaj; Jedajahove – Uzi; (20) Salajeve – Kalaj; Amokove – Eber; (21) Hilkijahove – Hašabija; Jedajahove – Netanel.

(22) A levijevci, glavari porodični, popisani su u danima Elijašiba, Jojade, Johanana i Jadue, a tako i svećenici za vladavine Darija Perzijanca. (23) Sinovi Levijevi, glavari porodični, upisani su u Knjigu zapisa do dana Johanana, sina Elijašibova. (24) Glavari levijevski: Hašabija, Šerebija i Ješua, sin Kadmielov<sup>23</sup>, i braća njihova nasuprot njima, da izriču hvale i zahvale, onako kako je propisao David, čovjek Božiji, zbor po zbor. (25) Matanija, Bakkukija, Obadija, Mešulam, Talmon i Akub bili su vratari koji su čuvali stražu na skladištima kod kapije. (26) Oni su služili u danima Jojakima, sina Ješue, sina Jocadakova, i u danima namjesnika Nehemije i Ezre, svećenika i pismoznanca.

### Posvećenje jerusalemskoga zida

(27) A pri posvećenju jerusalemskoga zida tražili su levijevce iz svih mjesta njihovih da ih dovedu u Jerusalem kako bi slavili posvećenje u veselju, uz spjevove zahvale i pjesme uz pratnju činela, harfi i lira. (28) Tako se skupiše pjevači iz predjela oko Jerusalema i iz netofatskih sela, (29) iz Bet-Gilgala i s polja u Gebi i Azmavetu, jer pjevači bijahu sebi

sagradili sela oko Jerusalema. (30) Svećenici se i levijevci očistiše; oni očistiše i narod, kapije i zid.

(31) Onda sam ja naredio da se jehudinski poglavari popnu na zid, i sastavio sam dva velika zbora: prvi je išao desno na vrh zida prema Kapiji otpadaka. (32) Hošaja i polovina jehudinskih poglavara slijedili su ih, (33) zajedno s Azarijom, Ezrom, Mešulamom, (34) Jehudom, Benjaminom, Šemajahom, Jeremijom, (35) i nekim od svećeničkih sinova s trubama, te Zekarijom, sinom Jonatana, sina Šemajaha, sina Matanije, sina Mikajaha, sina Zakura, sina Asafova, (36) i braćom njegovom: Šemajahom, Azarelom, Milalajem, Gilalajem, Maajem, Netanelom, Jehudom i Hananijem, sa sviralima Davida, čovjeka Božijega. A pismoznancu Ezra išao je pred njima. (37) Na Izvorskoj kapiji popeli su se pravo uz stepenice Davidova grada, zidnim usponom iznad Davidove kuće do Vodene kapije na istoku.

(38) Drugi je zbor išao nalijevo, dok sam ih ja slijedio s polovinom naroda na zidu, iznad Kule peći do Širokog zida, (39) pa iznad Efrajimove kapije, kroz Staru kapiju, Riblju kapiju, Hananelovu kulu, Kulu stotine, sve do Ovčije kapije; i zaustavili su se kod Stražarske kapije. (40) Potom su oba zbora zauzela svoje mjesto u kući Božijoj. Tako i ja i sa mnom polovina časnika, (41) i svećenici: Elijakim, Maasejah, Minjamin, Mikajah, Elijoenaj, Zekarija i Hananija, s trubama, (42) te Maasejah, Šemajah, Eleazar, Uzi, Jehohanana, Malkijah, Elam i Ezer. I pjevači su pjevali, predvođeni Jizrahijom. (43) Toga su dana prinijeli velike žrtve i radovali se što im je Bog dao veliko veselje, a i žene su se i djeca radovali, tako da se veselje u Jerusalemu izdaleka čulo.

(44) Toga su dana postavljeni i ljudi da nadziru spremišta prinosa, prvina od plodova i desetina, da sabiru u njih s polja gradskih dijelove koje zakon traži za svećenike i levijevce; jer Jehuda se radovala svećenicima i levijevcima u službi. (45) Ta oni su vršili službu Bogu svome i službu čišćenja, zajedno s pjevačima i vatarima, po zapovijedi Davida i sina mu Solomona. (46) I u Davidovim i Asafovim danima, u negdašnja vremena, postojale su vođe pjevača, pjesme pohvalnice i spjevovi zahvale Bogu. (47) Tako je sav Israil u danima Zerubabela i Nehemije davao dijelove koji su pripadali pjevačima i vatarima, onoliko koliko je za svaki dan bilo potrebno, i stavljali su nastranu posvećeni dio za levijevce, a levijevci su stavljali nastranu posvećeni dio za sinove Aronove.

<sup>22</sup> U hebrejskom tekstu ovdje nedostaje ime.

<sup>23</sup> Ili: Binui, Kadmiel.

## Isključenje stranaca

**13** Tog se dana naglas čitalo iz Mojsijeve knjige narodu; i u njoj se nađe kako stoji zapisano da nijedan Amonac niti Moabac nikada ne smije ući u zbor Božiji, (2) jer oni nisu izišli u susret sinovima Israilovim s hljebom i vodom, nego su protiv njih unajmili Bileama da ih prokune. Ali je naš Bog preokrenuo kletvu u blagoslov. (3) Pa kad su čuli zakon, sve su tuđince isključili iz Israila.

## Istjerivanje Tobijaha i čišćenje hrama

(4) A prije toga svećenik Elijašib, koji je bio postavljen nad odajama u kući Boga našega, budući svojta Tobijahu, (5) bijaše mu uredio veliku sobu u koju su se nekoć ostavljale žitne žrtve, tamjan, posuđe, desetine žita, vino i ulje propisano za levite, pjevače i vratare, te prinosi za svećenike. (6) U to vrijeme ja nisam bio u Jerusalemu, jer sam se trideset i druge godine babilonskoga kralja Artasšta bio vratio kralju. Ali nakon nekog vremena zatražio sam dopust od kralja, (7) te sam došao u Jerusalem i saznao za zlo što ga Elijašib bijaše počinio pripremvši Tobijahu sobu u dvorištima kuće Božije. (8) To mi nikako nije bilo milo, pa sam izbacio iz sobe sve pokućstvo Tobijahovo. (9) Onda sam naredio da se očiste sobe, i vratio sam tamo posuđe kuće Božije, zajedno sa žitnim žrtvama i tamjanom.

## Obnova vjere

(10) Doznao sam i to da levijevcima nisu davali dijelove njihove, te su levijevci i pjevači koji su vršili službu otišli, svaki na polje svoje. (11) Zato sam prekorio časnike govoreći: "Zašto je zapuštena kuća Božija?" Onda sam ih okupio i vratio ih na mjesta njihova. (12) Sva je Jehuda tada donosila u spremišta desetinu žita, vino i ulje. (13) Upravu nad spremištima povjerio sam svećeniku Šelemiji, pismoznancu Cadoku i levijevcu Pedajahu, a uz njih je bio Hanan, sin Zakura, sina Matanijina, jer njih su smatrali pouzdanim, a njihova je zadaća bila da dijele braći svojoj.

(14) Sjeti me se po ovome, Bože moj, i ne briši mojih vjernih djela što sam ih učinio za kuću Boga moga i službe u njoj.

(15) U onim sam danima u Jehudi vidio ljude kako gaze po vinskoj kaci u subotu, i unose vreće žita te ih tovore na magarce, zajedno s vinom, grožđem,

smokvama i svakojakim teretom, i donose ih u Jerusalem u dan subotnji. Zato ih prekorih što u taj dan prodaju hranu. (16) A tako su i Tirci koji su živjeli ondje uvozili ribu i svakovrsnu robu pa je prodavali sinovima Jehudinim u subotu, baš u Jerusalemu. (17) Tad prekorih jehudinske prvake i rekoh im: "Kakvo to zlo djelo činite skrnaveći dan subotnji? (18) Nisu li očevi vaši isto radili, pa je Bog naš na nas i na ovaj grad svu ovu nevolju navalio? A vi uvećavate gnjev na Israila skrnaveći subotu!" (19) Baš kad se smračilo kod jerusalemskih kapija prije subote, desilo se da sam zapovjedio da se zatvore vrata i da se ne otvaraju do iza subote. Onda sam postavio neke svoje slugu na kapije da nikakav tovar ne bi ušao na dan subotnji. (20) Jednom ili dvaput trgovci su i prodavači svakovrsne robe proveli noć izvan Jerusalema. (21) Onda sam ih ja upozorio i rekao im: "Zašto provodite noć pod zidom? Ako to opet uradite, dignut ću ruku na vas!" Od tog vremena više nisu dolazili u subotu. (22) I zapovjedio sam levijevcima da se očiste i da dođu čuvati kapije, da bi posvetili dan subotnji.

I po ovome sjeti me se, o Bože moj, i smiluj mi se po velikoj blagosti svojoj!

(23) Tih sam dana vidio i Jevreje koji su se bili oženili Ašdođankama, Amonkama i Moapkama. (24) A djeca njihova – pola ih je govorilo jezikom ašdodskim, i niko od njih nije umio govoriti jezikom jehudinskim, nego jezikom naroda svoga. (25) Zato sam ih korio i proklinjao, a neke sam tukao i čupao im kose, i Bogom ih zaklinjao: "Ne dajte kćeri svojih sinovima njihovim, i ne uzimajte kćeri njihovih za sinove svoje niti za sebe. (26) Nije li u tome zgriješio Solomon, kralj israilski? Među mnogim narodima nije bilo kralja kao što je on, i bio je voljen kod Boga svoga, i Bog ga je učinio kraljem nad svim Israilom, ali su i njega tuđinke na grijeh navele. (27) Hoćemo li onda slušati i o vama da činite ovo veliko zlo i da iznevjeravate Boga našeg ženeći se tuđinkama? (28) Čak je jedan od sinova Jojade, sina velikog svećenika Elijašiba, bio zet Horonjaninu Sanbalatu, pa sam ga ja otjerao od sebe.

(29) Sjeti se njih, o Bože moj, jer su oni oskvrnuli svećeništvo i zavjet svećenički i levijevski.

(30) Tako sam ih očistio od svega tuđega i određio dužnosti svećenicima i levijevcima, svakom zadaću njegovu; (31) i pobrinuo sam se za dostavu drva u određena vremena i za prvine.

Sjeti me se po dobru, o Bože moj!